Jézus Urunk tanítása

2025. november 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok e helyre, hogy ismét egyek legyetek e ünnep golgotai jelenlétében.

De köszöntöm mindazokat is, akik lélekben vannak jelen, és lélekben kísértek el benneteket imával, énekkel, együttérzéssel.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt, az nem ismeretlen számotokra, hisz már az évek folyamán tanítást adtam róla. Itt arról van szó, hogy hogyan keresem meg azokat a testvéreket, akikért eljöttem, hogy üdvösséget kaphassanak, hogy áradjon reájuk az üdvösség kegyelme a szeretetében. Itt ma egy előkelő, gazdag emberről, Zakeusról adtam felétek tanításomat. Mikor mentem az úton, és Jerikó felé, ő tudomást szerzett róla, és szerette volna, hogy ha megláthatna, megismerne, mert addig csak hallott Rólam. De mivel kis növésű volt a termetében, a tömegtől nem látott. Ezért elgondolkodva előre szaladt, és felmászott egy vad fügefára, mert látta, hogy ott kell elhaladni. Hogy láthassa Jézust, és megismerhesse. És mikor Én, Jézus Krisztus Uratok oda értem, felemeltem tekintetemet, és így szóltam hozzája:

– Zakeus! Gyere gyorsan le, mert ma nálad kell megszállnom.

Ő örömmel fogadta, és sietve leszállt, és örömmel fogadta Jézust házába.

Ennek láttán egyre többen és többen így szóltak:

– Bűnös embernél akar megszállni!

Milyen könnyen lehet ugye ítéletet mondani mások felett ahelyett, hogy néha először önmagunkba néznénk, hogy mi teljesen makulátlanok vagyunk? Velünk minden rendben van? Vagy nekünk is egy kicsit változni és változtatni kell, hogy az üdvösséghez juthassunk? Mert ez a tanítás arról szól felétek, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok azért jöttem, hogy megkeressem mindazokat, akik vágyakoznak az üdvösségre.

De hogy ez a tanítás jobban megérthető legyen, mikor Zakeus házába betértem, ekkor ő oda jött Elém, és így szólt:

– Uram! A vagyonom felét szétosztom a szegények között. És ha valakit megbántottam, és megkárosítottam, négyannyit adok vissza helyébe.

Tehát a Velem való találkozása megváltoztatta az emberi mivoltát. Tudott jót cselekedni, és ezt nemcsak elmondta, hanem meg is tette, mert

vágyakozott nemcsak a megismerkedésünkre és a látásra, hanem arra is, hogy ő is kaphasson üdvösséget a kegyelemben.

Hányan és hányan vagytok a földi életben, a jelenben most, hogy még vágy sincs bennetek a kegyelemhez és az üdvösséghez! Élitek néha – mondani a ti szavatokkal – céltalanul az életet. Talán nem is jut eszetekbe, hogy létezem, csak akkor, ha probléma vagy baj adódik. Akkor eszetekbe jut, hogy: „Talán van, akihez fordulhatok. Talán van, aki meghallgat. Talán van, aki figyel reám. Talán van, aki segítséget nyújt.” Holott, ha már Én, Jézus Krisztus Uratok megtaláltalak, meghívtalak, felismerted az utadat a küldetésedben, és elindulsz rajta, akkor jó lenne ezen az úton megmaradni, nem kétségek között élni. De néha, ha kétségek között vagy, még az sem baj, ha önmagadba tudsz figyelni, a bensődre, és ha rádöbbensz, hogy talán nem ez a helyes a megpróbáltatásodban és a kegyelmi ajándékokban, mert talán nem vezet az üdvösséghez, hogy részesülhessünk e kegyelmi szeretetben. És ezek mind-mind itt vannak előttetek, e mai tanításpélda is ezt tükrözi számotokra, hogy egy egyszerű gazdag ember, akiben van egy vágy a találkozáshoz és talán a megismerkedéshez, de nem tudja még biztosan, hogy a vágy teljesül-e. Ezért egy kicsit emberi módon gondolkodva ugye előre futott a néptömeg előtt a kicsi termete miatt, és felmászott e vad fügefára, hogy „onnan biztos láthatom, talán meg is ismerhetem”, és benne ez a vágy volt. De a vágya kiteljesült mindazzal, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok megszólítottam, és megkértem, hogy gyorsan jöjjön le, mert ma nála szeretnék megszállni. És a vágya valóra vált a megismerkedés felé is.

Fontos elgondolkodni a mai jelenben, ahogy már Atyám házai lassan kiürülnek, kevesen vagytok, akik még hisztek, bíztok, és kevesen vagytok, akikben vágy él, hogy Velem találkozhasson. Nektek nem kell a vad fügefára felszaladni! Ti találkozhattok Velem Atyám házában, és ha felkészültök nyitott szívvel, szeretettel, tisztán, a szentmise keretében, a szentáldozásban, vagyis az Eucharisztiát, hogy magatokhoz vehessétek – ez is egy csodálatos vágy lehet a találkozásban, a megismerkedésben, amikor itt belül felkészülsz, és próbálsz egy kis tabernákulumot kialakítani a bensődben, hogy a vágy találkozása megtörténhessen a szentáldozás Eucharisztiájában, és „érezzem a jelenlétet, a szeretetet, a kegyelmi ajándékot, amely az üdvösséghez vezethet”.

Mert ez a tanítás arról szól, hogy azért is jöttem a földre, hogy megkeressem mindazokat, akik vágyakoznak az üdvösségre. De hogy az üdvösség hogyan jön el feléjük és hozzájuk, azt nem mindig ismeritek fel. Itt is, ebben a tanításban ez a gazdag ember, a Zakeus, ugye ebben csak annyi volt a vágy, hogy: „Láthassam, és talán megismerhetem.” De ez a vágya kiteljesült a találkozással. És ez a találkozás, hogy létrejöjjön, ahhoz tenni kell a cselekedetekben. És ő a tettek cselekedetében azt tette, hogy biztosan találkozhasson Velem, biztosan láthasson, akkor felmászott a kis termete és növése miatt. Nem keseredett el, hogy „a tömegben nem tudom meglátni”.

Nem keseredett el, hogy ki mit fog szólni neki, ha ő oda felmászik. Ő adott önmagából annyit, hogy „ezt megteszem a találkozásunkhoz, a megismerkedésünkhöz”. De hogy mind a kettő meglesz-e, abban nem volt biztos, de a vágya megvolt hozzája. És ez létre jött e tanítás mondanivalója által nemcsak Zakeusnak, hanem minden meghívott testvéremnek, akik felismernek, elfogadnak, és a szentáldozásban, az Eucharisztiában magukhoz vesznek, hogy eggyé válhassanak Velem e kegyelem szeretetében, és „majd idővel az üdvösséghez is részesülhetek, megkaphatom”. Mert itt hogy mondja még a tanítás utolsó mondata?

Mert ő is Ábrahám fia volt.

Tehát nem lehet senkitől elvenni a kegyelmeket, az ajándékot. Az mindenki előtt nyitott, és szinte ajándékként adható. De hogy ez az ajándék eljuthasson hozzánk, a szívünkhöz, lelkünkhöz, nekünk is tenni és cselekedni kell. Meg kell nyitni szívünket, lelkünket, hogy befogadhassuk.

A második tanítás meg a lelkünk megmaradása, hogy azt senki ne vehesse el tőletek. Mert az meg arról szólt ugye, hogy a tanítványaimat próbáltam felkészíteni, hogy az Én nevemért és az Én követésemért üldözni fogják, megalázni, kicsúfolni, büntetni őket, meghurcolni, király elé, elöljárók elé helyezni, hogy ítéletet mondhassanak felettük. De ők pedig tanúságot tudjanak tenni mindarról, amit megtapasztaltak.

És itt az a tanítás, hogy megalázhatnak, büntethetnek, megvethetnek, megverhetnek, börtönbe zárhatnak, de a lelkedre vigyázz, azt az egyet, ha te nem akarod kiadni önmagadból, nem vehetik el. Nem alázhassák meg, és nem csúfolják meg. Az megmarad a benső dben.

És a tanítás folytatódik, mert ezt is lehet szinte két részre, mint emezt, kettő vagy három részre bontani, hogy megérthesd, azt mondja: Majd lesznek, akik ítéletet mondanak felettetek, és elárulnak: szülők, testvérek, rokonok, barátok, ismerősök. Ezt is megtehetik, börtönbe is vethetnek, némelyeket még meg is ölhetnek. De a lelküket, ha ő nem akarja odaadni, nem vehetik el. Az megmarad a kegyelem szeretetében.

És itt is lehet mondani, hogy „az üdvösségre vár ez a lélek, amely bennem van, amely a sajátom, és amelyet megpróbálok megbecsülni, tisztelni, és legfontosabb: vigyázni rá, mert a sajátom, és bennem van”.

Fontos, hogy ezeken elgondolkodni, érezni s értékelni. Ma lehet, hogy azt mondjátok, rövid két tanítást adtam számotokra, de a tanításnak mondanivalója van. És a mondanivalókat, ha megértitek és elfogadjátok, és megengeditek, hogy működjön rajtatok és bennetek a megtapasztalás szeretetének kegyelmében, akkor érzitek, hogy valóban az Isteni Második Személyhez, Énhozzám, Jézus Krisztus Uratokhoz tartoztok, és követtek a mindennap-jelenlétetekben, a meghívásban és a küldetésetekben.

És így áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltse el a szíveteket elsőként, és az után a lelketeket, amelyre vigyázzatok, mert a sajátotok, hogy megmaradhasson. És a Szentlélek kegyelme Fényének

sugarát árassza reátok, melegítsen fel benneteket, és segítsen a mindennapi élet jelenlétében felkészülni a vágyban, hogy mire van szükségetek, hogy teljesüljön, és felkészülni a saját lelketek megóvására a megbecsülés tiszteletében.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, melegítsen fel, hogy mindig felkészültek legyetek a vágyhoz, amelyre szükségetek van, hogy áradjon reátok, és megkaphassátok ezzel a kegyelmeket az üdvösségben és a szeretetben.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!